

Celebració del Corpus Christi a la Diòcesi

El diumenge 7 de juny es va celebrar arreu del Bisbat d'Urgell la Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, a les sis de la tarda, l'Arquebisbe va presidir una solemne Eucaristia, acompanyat dels preveres de la ciutat i que va comptar amb els cants

del Cor dels Petits Cantors del Principat d'Andorra, dirigits per la Sra. Catherine Metayer. Hi van participar un bon grup de nens i nenes que enguany havien rebut la Primera Comunió.

GLOSSA

Ara ja és cristià

Bateig d'en Joan. Hi participen la família —amb un bon nombre de cosins— i un grup d'amics. En començar, el pare i la mare adrecen unes paraules a la comunitat reunida: «Per a nosaltres el bateig és l'entrada d'en Joan a la família que formem tots els cristians. Alhora volem fer del bateig una mostra d'agraïment a Déu pel do d'aquest fill que ha fet créixer la família. Creiem en Déu i volem seguir Jesús [...]. Els nostres fills, sovint, ens fan ser una mica menys egoïstes, ens fan sortir de nosaltres mateixos i ens fan adonar de coses i actituds que tenim abandonades o oblidades. Els nostres fills, sovint, encara ens fan créixer. El nostre enriquiment és mutu i això és un altre motiu d'agraïment a Déu [...]. Avui volem gaudir el moment amb tots vosaltres, amb la nostra família més propera —pares, germans, oncles, cosins...—, amb qui també un dia vam començar a descobrir tantes coses i vam començar a conèixer Jesús; i amb els nostres amics, amb qui hem compartit tantes vivències de fe, tot formant-nos i celebrant-la [...]. Creiem que els senyals de la presència de Déu entre nosaltres no han estat ni són pocs al llarg dels anys, i en donem gràcies. Demanem també que

en Joan creixi en cos i en esperit i que trobi amb els anys el sentit de la vida que avui comença com a cristià, comptant amb la presència inabastable, però sempre perceptible, de Déu.»

Els pares dibuixen un entorn a la celebració amb les seves paraules: el sentit comunitari, la confiança en la presència i l'ajuda de Déu, la mediació generacional en la transmissió de la fe, l'acció de gràcies...

Arribat el moment del bateig, el sacerdot pronuncià la fórmula que acompanyà el gest de l'aigua. El germà d'en Joan, que té sis anys, hi posà una atenció especial. Acabat el gest, espontàniament i amb veu clara i sonora, proclamà tot evocant els ensenyaments dels pares en una prèvia i senzilla catequesi familiar: «En Joan ja està batejat. Ara ja és cristià.»

De rerefons ressonaven, també, les paraules de Jesús: «... el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna» (Jn 4, 14). Convé que l'aigua brolli sense aturar-se. Responsabilitat, també, dels pares, padrins i de l'entorn en què en Joan creixerà, responsabilitat de pregària i de testimoni.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

En comunió amb el Papa, Successor de Sant Pere (I)

Entorn de la festa de Sant Pere i Sant Pau, celebrem el Dia del Papa i la col·lecta de l'**Òbol de Sant Pere**, pregant per ell, i per la seva missió. Estem convidats a reflexionar sobre **el ministeri del successor de Pere, ara el Papa Francesc**, a pregar per ell i a contribuir amb els nostres donatius a la seva missió evangelitzadora i de caritat. I en aquests moments, cal pregar encara més intensament pel Papa Francesc, quan alguns el discuteixen o no li presten l'afectuosa obediència, ignorant que és aquell que l'Esperit Sant ha posat al front del seu Poble com a «Servent dels servents de Déu» (Sant Gregori el gran).

La missió del Papa és la confiada per Crist a Sant Pere, segons els Evangelis: les «*claus del Regne del cel*», amb el poder de «*lligar i deslligar*» (cf. Mt 16,19), per «*confirmar els germans en la fe*» (cf. Lc 22,32) i «*pasturar el seu ramat*» (cf. Jn 21,15-17). En el Codi de Dret Canònic es defineix així la seva funció (cànon 331): «El Bisbe de l'Església Romana és el cap del Col·legi Episcopal, el Vicari de Crist i Pastor de l'Església universal ací a la terra; en virtut del seu ofici, gaudeix d'una potestat ordinària, que és suprema, plena, immediata i universal en l'Església, i pot exercir-la sempre lliurement». No és un primer entre iguals ni tampoc un primat honorífic. És un servei a la unitat en la fe i en la comunió.

Dues grans claus ho interpreten: **ensenyament i govern**. Al bisbe de Roma, correspon la tasca d'**ensenyar** la veritat revelada i mostrar-la als homes. És una missió eminentment positiva; no es limita a condemnar errors doctrinals. El Papa realitza aquesta missió d'ensenyament de tres maneres principals: amb la paraula; mitjançant escrits, propis o publicats amb la seva autorització per la Cúria Romana; i mitjançant iniciatives institucionals per impulsar l'estudi i la difusió de la fe, com se sol fer a través dels diferents Consells pontificis (Joan Pau II). I el Papa Francesc hi podria afegir: amb els signes que fa, tan abundosos; signes i gestos que parlen més que mil paraules. Aquesta autoritat doctrinal suprema resideix alhora en el Col·legi Episcopal juntament amb el seu Cap, el Papa (LG 25). Així es manifesta, de manera singular, en els Concilis ecumènics. El Concili Vaticà I (1869-1870) ensenyà que el Papa gaudeix d'infal·libilitat «quan, complint el seu ofici de pastor i doctor de tots els cristians, defineix en virtut de la seva suprema autoritat apostòlica, que una doctrina sobre la fe o els costums ha de ser sostinguda per l'Església universal» (DS 3074). Aquesta autoritat magisterial és la de declarar el contingut de la Revelació, com precisà aquell mateix Concili: «L'Esperit Sant no va ser promès als successors de Pere perquè per revelació seva manifestessin una nova doctrina, sinó perquè, amb la seva assistència, santament custodiessin i exposessin fidelment la revelació transmesa pels apòstols.»

La infal·libilitat pròpia d'unes poques definicions —les dogmàtiques— no vol dir que els ensenyaments del Papa i del Col·legi dels Bisbes siguin «fallibles» en els altres casos. Al costat de la infal·libilitat, hi ha el carisma d'assistència de l'Esperit Sant, concedit a Pere i als seus successors perquè il·luminin amb encert el poble cristià. Aquest carisma no es limita als casos excepcionals, sinó que abasta amb mesura diferent tot l'exercici del magisteri. És el que s'anomena magisteri ordinari del Papa. Per tant, el Papa és mestre de la veritat també amb el seu magisteri ordinari i l'hem d'acollir amb tot respecte i amor.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **JOAN-ANDREU ROCHA**

Signis a Catalunya

L'Associació Catòlica Mundial per a la Comunicació Signis va néixer l'any 2001. Opera a 140 països i és molt activa en diversos àmbits de la comunicació. Recentment s'ha creat a casa nostra per «associar els comunicadors cristians catalans de cara a realitzar diverses activitats de caire formatiu i que afavoreixin la comunicació cristiana». Joan-Andreu Rocha, president de Signis Catalunya, és especialista en mitjans de comunicació i religions.

Quin treball feu a Signis?

Signis opera com una xarxa de professionals cristians de la ràdio, la TV, el cinema, el periodisme, les noves tecnologies i l'educació. Primerament, cerquem el coneixement i el suport mutus, com a professionals de la comunicació; i fem activitats per fomentar els valors de la comunicació promoguts per l'Evangeli, tant a nivell personal com institucional.

Què aporta la comunicació catòlica a la societat?

La comunicació catòlica, com la cristiana en general, promou sobretot la comunió i l'acció en favor de la pau i la justícia. Té un caràcter ecumènic i interreligiós, ja que reconeix tots els esforços en aquest sentit. Molts professionals cristians de la comunicació al nostre país ja treballen amb aquest esperit, però el fet d'estar associats facilita l'organització d'iniciatives amb un impacte més significatiu.

Quants sou i què fareu?

Som un centenar de membres. A banda d'establir la xarxa de col·laboració, estem organitzant diverses activitats formatives relacionades amb la pràctica del periodisme sobre temàtica religiosa, la col·laboració amb l'organització de la Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya i la producció de material didàctic sobre comunicació i religió.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels alcoholòlics

Déu i Senyor meu: concedeix als alcoholitzats uns ulls capaços de veure el mal que fa la beguda.

Desperta'ls, de manera que puguin adonar-se de la destrucció que es causen a ells mateixos i a les seves famílies, a la seva llar i a la seva feina.

Fes-los sobris, oh Senyor, i que puguin veure que el teu amor i la teva compassió donen una joia més gran i una vida més rica que la que pugui donar qualsevol beguda.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

La joven con parálisis cerebral

Se llamaba Montserrat. Era una joven enferma de parálisis cerebral. Muy inteligente. Tenía unos 24 años. Estaba en una casa de colonias de verano. Durante la misa del último día y en el momento de la plegaria de los fieles, «ella **daba gracias** a su **madre**, que **estaba en el cielo**, por **estar... como estaba**, y de **ser... como era**».

De todo cuanto decía no se le entendía casi nada. El monitor, que tenía el micro, traducía las palabras imperceptibles y casi indescifrables de la joven con parálisis cerebral.

El filósofo alemán Hermann Hesse, Premio Nobel de Literatura, escribía:

—«Los hombres que amaron o que se ofrecieron a sí mismos en sacrificio, han sobrevivido a los tiempos y lugares.

—»Las palabras de **Jesús** han alcanzado, empujado, ayudado, a través de dos mil años; su **presencia y ayuda... continúan** —para quienes sufren, están enfermos, lloran, viven inmersos en el dolor, la incomprensión, la soledad— y es **Jesús** quien les ha despertado y abierto los ojos de sus almas para bien de sus **vidas**.»

No olvidemos que los hechos de la vida y de la muerte de **Jesús** son para ofrecernos **ayuda y sentido** a la **vida**, al **dolor**, a la **muerte**.

Nuestras **deficiencias, enfermedades reales y nuestra confianza** muestran la **realidad de millones de personas**, que en el **decurso** de los **siglos**, han seguido la **creencia**, que nosotros **mantenemos**, en el **amor indefectible** (que no puede faltar o dejar de ser, necesario) de **Jesús**.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Señor, buscamos tu rostro

En Turín, en el marco del segundo centenario del nacimiento de san Juan Bosco, el Papa venera la Sábana Santa y desea que nos ayude a encontrar en Jesucristo el rostro misericordioso de Dios y a reconocerlo en los rostros de los hermanos, especialmente de los que sufren.

El hombre de la Sábana Santa nos invita a contemplar a Jesús de Nazaret y, misteriosamente, con sus ojos cerrados, nos mira y en el silencio nos habla, afirma Francisco. Nos muestra «el Amor más grande».

En el Calvario contemplamos el sufrimiento hecho amor. Este rostro nos lleva a contemplarlo en los rostros sufrientes de los hermanos. La paz y majestad del hombre torturado de la Sábana Santa nos invitan: «Ten confianza, no pierdas la esperanza; la fuerza del amor de Dios, la fuerza del Resucitado, todo lo vence».

Como san Francisco de Asís ante el «Crucifijo de San Damián», oramos: «Sumo, glorioso Dios, ilumina las tinieblas de mi corazón y dame fe recta, esperanza cierta y caridad perfecta, sentido y conocimiento, Señor, para que cumpla tu santo y verdadero mandamiento.»

Mirar y ser mirados por el Señor. Dar una respuesta incondicional de amor a Dios. Ser transparencia de la misericordia y del amor de Dios.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

29. ■ Dilluns (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 12,1-11 / SI 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sant Pere (o Qufes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I). Santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / SI 25 / Mt 8,23-27]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / SI 33 / Mt 8,28-34]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / SI 114 / Mt 9,1-8]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mau noir i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.

3. ■ Divendres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / SI 134 / Mt 9,14-17]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ † Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2,2-5 / SI 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-16]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15; 2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

▮ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

Amb quin goig us exalço, Senyor. / M'heu tret a flor d'aigua quan m'ofegava, / i no heu permès que se n'alegrin els enemics. / Senyor, m'heu arrencat de la terra dels morts. / Quan ja m'hi enfonsava, m'heu tornat a la vida. R.

Canteu al Senyor, els qui l'estimeu, / enaltiu la seva santedat. / El seu rigor dura un instant; / el seu favor, tota la vida. / Cap al tard tot eren plors, / l'endemà són crits de joia. R.

Escolteu, Senyor, compadiu-vos de mi, / ajudeu-me, Senyor. / Heu mudat en joia les meves penes, / Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre. R.

▮ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Esclat: «Ni als qui n'havien recollit molt, els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc, els en faltava.»

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu, se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori». Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. ¿Què en trauràs d'amoïnar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por». I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar. Ell entra a casa i els diu: «¿Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm». Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dóna la mà i li diu: «Talitha, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar. Ells no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

▮ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 1,13-15; 2,23-24)

Dios no hizo la muerte ni goza destruyendo los vivientes. Todo lo creó para que subsistiera; las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo impera en la tierra. Porque la justicia es inmortal. Dios creó al hombre para la inmortalidad y lo hizo a imagen de su propio ser; pero la muerte entró en el mundo por la envidia del diablo; y los de su partido pasarán por ella.

▮ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

Te ensaltaré, Señor, porque me has librado / y no has dejado que mis enemigos se rían de mí. / Señor, sacaste mi vida del abismo, / me hiciste revivir cuando bajaba a la fosa. R.

Tañed para el Señor, fieles suyos, / dad gracias a su nombre santo; / su cólera dura un instante; / su bondad, de por vida; / al atardecer nos visita el llanto; / por la mañana, el júbilo. R.

Escucha, Señor, y ten piedad de mí; / Señor, socórreme. / Cambiaste mi luto en danzas. / Señor, Dios mío, te daré gracias por siempre. R.

▮ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Ya que sobresalís en todo: en la fe, en la palabra, en el conocimiento, en el empeño y en el cariño que nos tenéis, distinguíos también ahora por vuestra generosidad. Porque ya sabéis lo generoso que fue nuestro Señor Jesucristo: siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar. En el momento actual, vuestra abundancia remedia la falta que ellos tienen; y un día, la abundancia de ellos remediará vuestra falta; así habrá igualdad. Es lo que dice la Escritura: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

▮ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor, y se quedó junto al lago. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, pon las manos sobre ella, para que se cure y viva.» Jesús se fue con él, acompañado de mucha gente.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?» Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe.» No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago. Llegaron a casa del jefe de la sinagoga y encontró el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos. Entró y les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son éstos? La niña no está muerta, está dormida.» Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se puso en pie inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y se quedaron viendo visiones. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

Jesucrist ressuscita la filla de Jaire. Mosaic de Kariye Djami (s. xiv), Istanbul

COMENTARI

L'home no ha estat creat per a la mort

Avui dia també es fan miracles, però no els busquem on hi ha soroll, no són per meravellar, sinó que es donen, més aviat, on no hi ha res per creure. Déu no fa res en debades: per què un miracle si no té res a dir a la gent d'avui? El miracle avui és, per exemple, que hi hagi persones que estimen el Crist amb un cor arborat d'amor malgrat l'egoisme que ens envolta. Persones que se sacrifiquen pels altres, sense dir-ho: homes i dones que acullen el sofriment com un do de Déu.

En l'evangeli d'avui hi ha dos relats de miracle molt ben travats: una guarició i la resurrecció d'una noia ben joveneta. Jesús té poder sobre el mal i la mort. No se'ns diu si van arribar a creure. Jesús anima el pare de la noia a creure en l'impossible. Però mort i vida s'entrellacen en la nostra condició mortal. I ell és el Vivent, el Senyor de la vida. I l'home no ha estat creat per a la mort.

Quan la Bíblia parla de vida i de mort de l'home, no ho fa només biològicament, sinó que il·lustra també un concepte espiritual i religiós de vida i de mort que té una fase terrenal i l'altra en el més enllà. El

Nou Testament ens ensenya a acollir com a camí de la vida aquell que travessa la mort i una mort de creu. Per assolir la vida plena i definitiva, el Senyor demana la fe: «Tingues fe i no tinguis por!», diu Jesús a Jaire quan li anuncien la mort de la seva filla. I a la dona que patia pèrdues de sang: «Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i vés-te'n en pau». Les guaricions i resurreccions fetes per Jesús signifiquen doncs que la salvació ha arribat al món. L'home mor en el moment en què deixa de creure i d'esperar.

Ignasi Ricart, claretian

Trobada de preveres dels dos vessants de la Cerdanya

El dia 20 de maig, i seguint una bonica i ja llarga tradició, va tenir lloc la trobada que cada any reuneix els preveres i diaques dels dos vessants de la Cerdanya, la del nostre Bisbat d'Urgell i la del Bisbat germà de Perpinyà-Elna. Enguany es feia a Elna i la costa del bisbat, amb la presència del nou bisbe de Perpinyà-Elna Mons. Norbert Turini.

S'hi van aplegar deu capellans i un diaca de la part francesa, amb cinc preveres de l'Arxiprestat de Núria-Cerdanya: Mn. Ignasi Navarri, Mn. Josep Grau, Mn. Melcior Querol, Mn. Joan Perera i Mn. Joaquim Cebrián, l'Arxiprest.

Després de visitar el paratge de Paulilles, al Rosselló, situat entre Banyuls i Port-Vendres, van anar a Cotlliure, on visitaren l'església dels Àngels i hi resaren l'Hora Sexta, presidida pel Bisbe de Perpinyà. La pregària fou en francès i en català.

Posteriorment el dinar, a Sant Cebrià, va ser ocasió per conversar sobre les activitats de les parròquies que tenen encomanades. Comunió i fraternitat sacerdotal que es van veure estimulades, sempre al servei dels fidels de la Cerdanya, terres que fins a l'inici del segle XIX van pertànyer al Bisbat d'Urgell.

ràdio principat
ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT
105.0 - 104.4
107.5 - 91.5

Segueix el **Full Dominical** allà on vulguis amb el teu **telèfon mòbil**

Celebració del Corpus a la Catedral

El diumenge 7 de juny es va celebrar la Solemnitat del Cos i de la Sang de Crist. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell l'Arquebisbe va presidir una solemne Eucaristia, acompanyat dels preveres de la ciutat.

L'Arquebisbe Joan-Enric a la seva homilia va subratllar com en la processó de la festa del Corpus Christi el Senyor Jesús surt de l'església i el passem per les nostres viles i carrers d'arreu de la Diòcesi i li demanem que ens beneeixi, que ens ompli de la seva pau i que curi les ferides de la nostra vida i protegeixi i beneeixi els malalts, els pobres, i els qui necessiten de l'ajut de Déu. Dirigint-se als infants que havien celebrat la primera comunió els va recordar com Jesús s'amaga sota les espècies del pa i del vi i les transforma en el Cos i la Sang de Crist. Ell és l'autèntic Senyor. L'autèntic Déu. Aquell que hem d'adorar i estimar amb tot el cor i amb tota l'ànima fent-nos disponibles sempre a la seva voluntat.

Al final de la Santa Missa, la processó va portar pels carrers del casc antic de la ciutat el Santíssim Sagrament, precedit per la colla de gegants de La Seu d'Urgell i pels nens i nenes que han fet enguany la primera comunió a la parròquia de Sant Ot, els Petits Cantors i els preveres. L'Arquebisbe portava sota pal·li la Custòdia amb Jesús Sagramentat, i seguia la banda dels Armats de la ciutat i nombrosos fidels. Tot el recorregut tenia catifes de flors i fullatge perfumat, realitzades pels veïns i voluntaris de la ciutat. A la plaça del mercat, després d'uns instants d'intensa adoració, l'Arquebisbe va demanar que tots els fidels s'encomanin a Jesucrist, l'autèntic amic que no ens pot trair mai, i encomanà al Santíssim Sagrament tota la ciutat de La Seu d'Urgell, la Diòcesi d'Urgell i el Principat d'Andorra.

XIV Trobada esportiva de Residències

Un any més, el dissabte dia 30 de maig, es va celebrar la XIV Trobada esportiva de Residències de persones grans del Principat d'Andorra, l'Alt Urgell, Cerdanya i Berguedà al Prat del Roure del Comú d'Escaldes-Engordany, amb més de 300 persones entre voluntaris, participants i acompanyants.

Les Residències que enguany hi van participar són: Residència Clara Rabassa, Centre Socio-sanitari el Cedre d'Andorra, Residència Sant Roc de Bellver de Cerdanya, Llar de Sant Josep de La Seu d'Urgell, Residència Hospital de Puigcerdà, Fundació St. Hospital de La Seu d'Urgell, Càsser d'Oliana, Usuaris del servei de Teleassistència de la Creu Roja d'Andorra i Residència d'Avis La Pobla de Lillet.

A l'acte d'inauguració s'hi van fer presents la Ministra de Cultura, Joventut i Esports, M.I. Sra. Olga Gelabert i l'Alcalde en funcions de La Seu d'Urgell, l'Im. Sr. Albert Batalla, amb la Regidora de gent gran de l'Ajuntament de La Seu, Montserrat Bonet.

En el transcurs de la Trobada es féu un joiós homenatge a una àvia que complia 100 anys i les autoritats presents la van felicitar amb un pastís i un ram de flors. La companyia de ball «Líquid Dansa» va amenitzar l'acte d'inauguració amb danses molt boniques i un recital de Calderón de la Barca, amb mímica i dansa.

Finalment un dinar de germanor i la repartició de premis als guanyadors va posar fi a una diada molt bonica i distreta per als avis i per a tots els participants.

Confirmacions a St. Julià de Lòria

Mons. Joan-Enric Vives va confirmar 30 joves de la parròquia de Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra el 22 de maig. A la seva homilia tot comentant les lectures de la Paraula de Déu d'aquell divendres l'Arquebisbe convidà els joves a fer com l'Apòstol Pere i estimar a Jesús recordant l'episodi evangèlic de la institució del ministeri petri, «Senyor, vós ho sabeu tot, ja ho sabeu que us estimo!». Si Pere va negar el Senyor tres vegades, tres vegades confessà el seu amor sincer també envers ell. L'Arquebisbe Joan-Enric els recordà quins són els perills que poden afectar avui els joves com són l'egoisme, l'individualisme, la corrupció i la cobdícia, la insensibilitat davant els problemes que afecten els germans... Enfront d'això, Mons. Vives animà els joves confirmands i les seves famílies a ser cristians amb conviccions i valors, capaços de tenir personalitat pròpia i responsabilitat, i a no deixar-se endur pel corrent del que és més còmode i fàcil.

Van rebre'l, a la seva arribada al temple parroquial, la Cònsol Major, Hble. Sra. Montserrat Gil i els Consellers del Comú, que li donaren la benvinguda a la Parròquia juntament amb el Rector Mn. Josep Chisvert. Van concelebrar l'Eucaristia amb l'Arquebisbe d'Urgell, a més del Rector, Mn. Josep M. Solé i Mn. David Codina.

Confirmacions a Ponts

A la Vetlla de la Pentecosta, dia 23 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir la celebració eucarística a l'Església parroquial de Ponts, i hi va administrar el sagrament de la Confirmació a 15 joves de Ponts i 1 de Gualter. Estava acompanyat pel Rector Mn. Jaume Mayoral, i els col·laboradors de la Parròquia Mn. Bonifaci Fortuny, Mn. Josep M. Sauter i pel diaca Mn. Josep Caba, així com per Mn. David Codina.

A la seva homilia l'Arquebisbe Joan-Enric animà els joves confirmands a rebre amb alegria i obertura el Do de l'Esperit Sant, en la gran diada de la Pentecosta que ens fa obrir i sortir de nosaltres mateixos tal com ens ho demana el Sant Pare Francesc.

L'Evangelii Gaudium a les Esglésies locals

El projecte pastoral d'*Evangelii Gaudium* a les Esglésies locals va reunir els Vicaris de Pastoral de les Diòcesis d'Espanya dels dies 18 al 20 de maig a Santiago de Compostel·la dins les XL Jornades de Vicaris de Pastoral, a les quals assistiren un centenar de participants, provinents de tot Espanya, i entre ells el Vicari de Pastoral d'Urgell Mn. Antoni Elvira.

Les jornades estaven organitzades per la Comissió Episcopal de Pastoral de la Conferència Episcopal Espanyola i es van celebrar a l'Hostatgeria del Seminari Major de S. Martín Pinario. A la Conferència Epis-

copal, és el Bisbe auxiliar de Barcelona, Monsenyor Sebastià Taltavull Anglada, qui presideix la Comissió de Pastoral que té assignada com a tasca fonamental servir la pastoral global o de conjunt de les diòcesis.

Carlos María Galli, doctor en Teologia, professor de la Universitat Catòlica d'Argentina i assessor del CELAM, va ser el ponent principal d'aquesta trobada, que va concloure el dia 20 amb la seva tercera i última conferència que ha titulat «Claus d'un projecte pastoral per a la diòcesi, parròquies i grups apostòlics».

Les altres dues ponències base sobre les quals van treballar els Vicaris de Pastoral, l'*Evangelii Gaudium* (EG) des de diferents arestes: «Antecedents d'EG. Un discerniment evangèlic per a un projecte evangelitzador» i «Continguts essencials d'EG i dimensions per a un projecte pastoral».

La constitució de grups de reflexió sobre la recepció d'EG a les Esglésies locals i el discerniment evangèlic del context amb comunicació d'experiències a les Parròquies i UAPs (Unitats d'Atenció Pastoral) urbanes i rurals, van completar el treball dels Vicaris en aquestes Jornades.